

Msza Święta

Według Mszału Rzymskiego św. Jana XXIII
z 1962 roku.

~ Concordat cum originali approbato ~

Kalety-Miotek MMXXIII

Objaśnienia:

- Ÿ.** wezwania kapłana.
Ř. nasze odpowiedzi.
W duży krzyż, przeżegnanie się, wykonanie znaku krzyża.
O mały krzyżyk, wykonywany przez kapłana.
() zawiera tekst zmienny.
¶ oznaczenie pewnych zmian w liturgii.
mea culpa czytane na głos lub czytane z jakimś gestem.
Klekamy! postawa ciała w danym momencie

Jak czytać tekst łaciński?

Tak jak po polsku, tylko, że:

łac.	czytasz jak polskie...
æ, œ	e
c	c – przed e, i, y, æ, œ, eu
	k – przed a, o, u, spółgłoską, na końcu wyrazu
ngu	ngw
ph	f
q	k
qu	kw
s	z – między samogłoskami
v	w
x	ks

Asperges - pokropienie wodą święconą

Stoimy!

Kapłan u stopni ołtarza żegna się wodą święconą i rozpoczyna antyfonę i werset Ps 51,3.

¶ Pokropienie wodą święconą odbywa się tylko przed sumą niedzielną.

Ant. Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, / secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, / et Spirítui Sancto.

Ř. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper: / et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Aspérges me, *itd.*

Pokrop mnie * Panie hizopem, a stanę się czysty; obmyj mnie a nad śnieg wybieleję.

Zmiłuj się nademną Boże w łaskawości swojej.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Pokrop mnie *itd.*

¶ W niedziele Okresu Wielkanocnego odmawia się antyfonę i werset Ps 118,1:

Ant. Vidi aquam * Egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia eius.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Ř. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Widziałem wodę płynącą z prawej strony świątyni, alleluja. I wszyscy, do których doszła ta woda zostali zbawieni i mówią: alleluja, alleluja.

Dziękujcie Panu bo jest dobry, bo jego miłosierdzie trwa na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Ant. Vidi aquam itd.

Widziałem wodę itd.

Po pokropieniu kapłan wraca przed stopnie ołtarza.

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam (T. P. Allelúia).

Okaż nam Panie miłosierdzie swoje (O. W. Alleluja).

Ř. Et salutáre tuum da nobis (T. P. Allelúia).

I daj nam swoje zbawienie (O. W. Alleluja).

Ÿ. Dómine exáudi oratióne meam.

Panie wysłuchaj modlitwę moją.

Ř. Et clamor meus ad te véniat.

A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Pan z wami.

Ř. Et cum spírítu tuo.

I z duchem twoim.

Oremus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, æténe Deus † et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, * qui custódiat, fóveat, prótegat, vísited atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nóstrum.

Módlmy się. Wysłuchaj nas Panie święty, Ojcie wszechmogący, wieczny Boże † i racz zesłać z nieba świętego Anioła swego, * aby strzegł, osłaniał, chronił, nawiedzał i bronił wszystkich mieszkańców tego domu. Przez Chrystusa Pana naszego.

Ř. Amen.

Amen.

STAŁE CZĘŚCI MSZY ŚWIĘTEJ

PRZYGOTOWANIE

Psalm u stopni ołtarza.

Kapłan u stopni ołtarza czyni znak krzyża i odmawia modlitwy wraz z usługującymi i ludem. W Mszach śpiewanych kapłan i usługujący odmawiają modlitwy u stopni ołtarza, a w tym czasie wykonuje się śpiew. **Stoimy!**

In nómine Patris, **W** et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

W imię Ojca **W** i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Antyfona.

Ÿ. Introíbo ad altáre Dei.

Przystąpię do ołtarza Bożego.

Ř. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Do Boga, który jest weselem i radością moją.

¶ Ps 43 opuszcza się we Mszach żałobnych i w okresie Męki Pańskiej. W niektórych Mszach z uroczystymi obrzędami przed Mszą, opuszcza się wszystkie modlitwy u stopni ołtarza.

Ÿ. Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et dolóso érué me.

Wymierz mi, Boże, sprawiedliwość i broń mojej sprawy przeciw ludowi, co nie zna litości; wybaw mnie od człowieka podstępnego i niegodziwego!

Ř. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Przecież Ty jesteś Bogiem mej ucieczki, dlaczego mnie odrzuciłeś? Czemu chodzę smutny gnębiony przez wroga?

Ÿ. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Ześlij światłość swoją i wierność swoją: niech one mnie wiodą i niech mnie przywiodą na Twoją świętą górę i do Twych przybytków!

Ř. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem.

Ÿ. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Ř. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Ř. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sácula sæculórum. Amen.

Antyfony.

Ÿ. Introíbo ad altáre Dei.

Ř. Ad Deum qui lætíficat iuventútem meam.

Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże! Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie?

Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Przystąpię do ołtarza Bożego.

Do Boga, który jest weselem i radością moją.

Spowiedź powszechna.

Ÿ. Adjutorium nostrum **W** in nómine Dómini.

Ř. Qui fecit cælum et terram.

Wspomożenie nasze **W** w Imieniu Pana.

Który stworzył niebo i ziemię.

Kapłan składa ręce i głęboko pochylony odmawia spowiedź powszechną.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: **bijąc się w piersi, mówię: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.** Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniołowi, świętemu Janowi Chrzycielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i wam, bracia, że bardzo zgrzeszyłem, myślą, mową i uczynkiem: **moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.** Przeto błagam Najświętszą

Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archanioła, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich świętych, i was, bracia, o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Usługujący i wierni mówią do kapłana:

Ř. Misereátur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Niech się zmiłuje nad tobą wszechmogący Bóg, a odpuszczy ci grzechy, doprowadzi cię do życia wiecznego.

Ÿ. Amen.

Amen.

Teraz pochyleni, spowiedź powszechną odmawiają usługujący i lud.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi pater: quia peccávi nimis cogitátione, verbo et ópere: **bijąc się w piersi, mówi: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.** Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniołowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i tobie, Ojczy, żem zgrzeszył bardzo myślą, mową i uczynkiem: **moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.** Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archanioła, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich świętych, i ciebie, Ojczy, o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Teraz kapłan ze złożonymi rękoma, modli się za wiernych i udziela odpuszczenia grzechów lekkich.

Ÿ. Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

Ŕ. Amen.

Ÿ. Indulgentiam, W absolutiõnem et remissionem peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens et misericors Dõminus.

Ŕ. Amen.

Kapłan pochyla się lekko.

Ÿ. Deus, tu conversus vivificabis nos.

Ŕ. Et plebs tua lætabitur in te.

Ÿ. Ostende nobis, Dõmine, misericordiam tuam

Ŕ. Et salutare tuum da nobis.

Ÿ. Dõmine, exaudi orationem meam.

Ŕ. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dõminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spiritu tuo.

Ÿ. Orémus.

Kapłan wchodzi po stopniach ołtarza i modli się:

Aufer a nobis, quæsumus, Dõmine, iniquitates nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dõminum nostrum. Amen.

Niech się zmiłuje nad wami wszechmogący Bóg, a odpuszczy wam grzechy, doprowadzi was do życia wiecznego.

Amen.

Przebaczenia, W odpuszczenia i darowania grzechów niech nam udzieli wszechmogący i miłosierny Pan.

Amen.

Zwróć się ku nam, Boże, i ożywnas.

A lud Twój rozweseli się w Tobie.

Okaż nam, Panie, miłosierdzie Swoje.

I daj nam Swoje zbawienie.

Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Pan z wami.

I z duchem twoim.

Módlmy się.

Zgładź nieprawości nasze, prosimy Cię, Panie, abyśmy z czystym sercem mogli przystąpić do tajemnic najświętszych. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Kapłan całując ołtarz, w którym są relikwie świętych, odmawia modlitwę:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum, quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Prosimy Cię, Panie, przez zasługi Świętych Twoich, których relikwie tutaj się znajdują, oraz wszystkich Świętych, abyś mi raczył odpuścić wszystkie grzechy moje. Amen.

Okadzenie ołtarza

Podczas Mszy z kadzidłem kapłan błogosławi je mówiąc:

Ab illo beneOdicáris in cuius honóre cremáberis. Amen.

Niechaj cię Ten błoOgłosi, na którego cześć spalać się będziesz. Amen.

Następnie kapłan okadza ołtarz a usługujący okadza kapłana jako przedstawiciela Chrystusa.

LITURGIA SŁOWA

Introit - antyfona na wejście

Kapłan przechodzi na prawą stronę ołtarza, gdzie znajduje się mszał i odczytuje antyfonę na wejście przypadającą na dany dzień (tzw. Introit). Zaczynając Introit kapłan czyni znak krzyża.

INTROIT – tekst zmienny, zobacz w Proprium.

Kyrie – błagalne wołanie

Kapłan przechodzi na środek ołtarza.

Ÿ. Kýrie, eléison.

Ŕ. Kýrie, eléison.

Ÿ. Kýrie, eléison.

Ŕ. Christe, eléison.

Ÿ. Christe, eléison.

Ŕ. Christe, eléison.

Ÿ. Kýrie, eléison.

Ŕ. Kýrie, eléison.

Ÿ. Kýrie, eléison.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Gloria – chwała Trójcy Przenajświętszej

Ten hymn niekiedy się opuszcza. Kapłan stoi na środku zwrócony do ołtarza, mówi lub śpiewa:

Glória in excélsis Deo, * et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. **Adorámus te.** Glorificámus te. **Grátias ágimus tibi** propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnipotens. Dómine Fili unigénite, **Jesu Christe.** Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, **súscipe deprecationem nostram.** Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, **Jesu Christe.** Cum Sancto Spíritu **W** in glória Dei Patris. Amen.

Chwała na wysokości Bogu, * a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. **Wielbimy Cię.** Wysławiamy Cię. **Dzięki Ci składamy,** bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu nieba Boże Ojczy wszechmogący. Panie, Synu Jednorodzony, **Jezu Chryste.** Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, **przyjm błaganie nasze.** Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś jest święty, Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś najwyższy, **Jezu Chryste.** Z Duchem Świętym **W** w chwale Boga Ojca. Amen.

Kolekta – modlitwa Kościoła w danym dniu

Kapłan całuje ołtarz, odwraca się do wiernych, pozdrowia ich, wzywając do modlitwy.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Pan z wami.

Ř. Et cum spíritu tuo.

I z duchem twoim.

Kapłan wraca do mszału, aby odczytać lub odśpiewać uroczystą modlitwę Kościoła, zwaną kolekta.

Ÿ. Orémus.

Módlmy się.

KOLEKTA – Tekst zmienny, zobacz w Proprium. Do głównej kolekty dochodzi niekiedy druga. Każda kończy się słowami:

per omnia saecula saeculorum.

R. Amen. ***Siadamy!***

przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

Lekcja – czytanie Pisma świętego

¶ W uroczystych Mszach z asystą subdiakon śpiewa lekcję.

LEKCJA – Tekst zmienny, zobacz w Proprium. Kapłan kładzie rękę na ołtarzu, aby wierni powiedzieli:

R. Deo grátias.

Bogu dzięki.

Teksty po Lekcji

Od Niedzieli 70-nicy i w Wielkim Poście Alleluja zastąpione jest Traktusem. W Okresie Wielkanocnym śpiewa się Alleluja również w miejsce Graduału.

GRADUAŁ, ALLELUJA lub TRAKTUS – Tekst zmienny, zobacz w Proprium.

Przygotowanie do Ewangelii

Kapłan przechodzi na środek ołtarza i głęboko pochylony modli się:

Munda cor meum ac labia mea, omnípotens Deus, qui labia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oczyść serce i wargi moje, wszechmogący Boże, któryś wargi proroka Izajasza oczyścił kamieniem ognistym. W łaskawym zmiłowaniu Swoim racz mię tak oczyścić, abym godnie zdołał głosić Twą świętą Ewangelię. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

¶ W Mszach żałobnych opuszcza się:

Jube, Dómine, benedícere. Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Racz pobłogosławić, Panie. Pan niech będzie w sercu moim i na wargach moich, bym godnie i należycie głosił Jego Ewangelię. Amen.

Kapłan przechodzi na stronę ewangelii i czyta lub śpiewa Ewangelię. We Mszach z asystą czyni to diakon. Wierni wraz z Kapłanem czynią znak krzyża na czole, ustach i piersi.

Ewangelia

Ÿ. Dóminus vobíscum. <u>Wstajemy!</u>	Pan z wami.
Ŕ. Et cum spírítu tuo.	I z duchem twoim.
O Sequéntia (vel: Inítium) santi Evangélii secúndum (Matthæum, Marcum, Lucam, Joannem).	O Słowa (albo: Początek) Ewangelii świętej według (Mateusza, Marka, Łukasza, Jana).
Ŕ. Glória tibi, Dómine.	Chwała Tobie Panie.

EWANGELIA – Tekst zmienny, zobacz w Proprium.

Ŕ. Laus tibi, Christe. | Chwała Tobie, Chryste.

Kapłan całuje mszał, dodając (za wyjątkiem Mszy żałobnych):

Per evangelica dicta deleántur | Niech słowa Ewangelii zgładzą
nostra delicta. | nasze grzechy.

Kazanie

¶ **Siedzimy!** Kapłan idzie do ambony by wygłosić kazanie.

Credo – Wyznanie wiary

Wstajemy!

¶ Wyznanie wiary niekiedy się opuszcza. Kapłan stoi na środku zwrócony do ołtarza, mówi lub śpiewa:

Credo in unum Deum. * Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et in visibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum , Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sácula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descéndit de cælis. Tu się	Wierzę w jednego Boga, * Ojca wszechmogącego, Stwórcyziela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa , Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, światłość ze światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas,
--	---

przykłęka: **Et incarnatus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est.** Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória iudicáre vivos et mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre et Fílio **simul adorátur** et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostolicam Ecclésiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et expécto resurrectionem mortuórum. Et vitam **W** ventúri sáculi. Amen.

ludzi, i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. **I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Marii Dziewicy i stał się człowiekiem.** Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sędzić żywych i umarłych: A Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem **wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę.** Który mówił przez Proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych. I życia **W** wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

I. OFIAROWANIE

Antyfona na ofiarowanie

Kapłan całuje ołtarz i pozdrowia wiernych wzywając wszystkich do modlitwy.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Pan z wami.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

I z duchem twoim.

Ÿ. Orémus. ***Siadamy!***

Módlmy się.

OFFERTORIUM – tekst zmienny, zobacz w Proprium.

Ofiarowanie chleba

Kapłan odkrywa kielich. Następnie wznosząc patenę ofiarowuje chleb.

Suscipe, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiám, quam ego indignus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerábilibus peccátis, et offensió nibus, et neglegéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúntis: ut mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam ætérnam. Amen.

Ojcze święty, wszechmogący, wiekuisty Boże, przyjmij tę nieskalaną hostię, którą ja, niegodny sługa Twój, ofiarowuję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, przewinienia i zaniedbania moje i za wszystkich tu obecnych, a także za wszystkich wiernych chrześcijan żywych i umarłych, aby mnie oraz im przyczyniła się do zbawienia wiecznego. Amen.

Czyniąc pateną znak krzyża, składa chleb na ołtarzu. Ministranci przynoszą ampułki z winem i wodą.

Przygotowanie wina i wody

Kapłan przechodzi na stronę Lekcji wlewa do kielicha wino i kilka kropel wody, którą wcześniej błogosławi (nie w Mszach żałobnych).

Deus, O qui humánæ substántiæ dignitátem mirábiliter condidísti, et mirábilis reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Boże, O który godność natury ludzkiej przedziwnie stworzyłeś, a jeszcze przedziwniej naprawiłeś: daj nam przez tajemnicę tej wody i wina uczestniczyć w Bóstwie Tego, który raczył stać się uczestnikiem naszego człowieczeństwa, Jezus Chrystus, Twój Syn, a nasz Pan. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Ofiarowanie wina

Na środku ołtarza, kapłan podnosi kielich modląc się.

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra et totiús mundi salute, cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Ofiarujemy Ci, Panie, kielich zbawienia, i błagamy łaskawość Twoją, aby jako woń miła wznosił się przed oblicze Boskiego majestatu Twego za zbawienie nasze i całego świata. Amen.

Następnie czyni czyni kielicham znak krzyża nad ołtarzem.

Polecenie ofiar

Kapłan pochyłony odmawia modlitwę Azariasza (Dn 3, 39-40).

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Przyjmij nas, Panie, którzy stajemy przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym, a ofiara nasza tak się dzisiaj dokona przed obliczem Twoim, aby się podobała Tobie, Panie Boże.

Błogosławiąc dary ofiarne kapłan prosi, aby zstąpił na nie Duch Święty.

Veni, sanctificátor omnípotens ætérne Deus: et béneOdic hoc sacrificium, tuo sancto nómini præparátum.

Przyjdź, Uświęcicielu, wszechmogący, wieczny Boże, i pobłogoOślaw tę ofiarę, przygotowaną Twemu świętemu Imienia.

Okadzanie

¶ Podczas Mszy z kadzidłem kapłan błogosławi kadzidło mówiąc:

Per intercessiόνem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus beneOdicere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Za przyczyną świętego Michała Archanioła, stojącego po prawej stronie ołtarza kadzenia, i wszystkich wybranych swoich, niech to kadzidło raczy Pan pobłogoOślawić i jako miłą woń przyjąć. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Kapłan okadza dary ofiarne i mówi:

Incénsum istud a te benedíctum ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia

To kadzidło, któreś pobłogosławił, niech się wzniesie ku Tobie, Panie, a na nas niech zstąpi miłosierdzie Twoje.

tua.

Kapłan okadza krzyż i ołtarz recytując Ps 141,2-4:

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum. Pone, Dómine, custódiám ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Niech moja modlitwa będzie stale przed Tobą jak kadzidło; wzniesienie rąk moich - jak ofiara wieczorna! Postaw, Panie, straż moim ustom i wartę przy bramie warg moich! Mojego serca nie skłaniaj do złego słowa, do popełniania czynów niegodziwych, bym nigdy z ludźmi, co czynią nieprawość, nie jadł ich potraw wybornych.

Kapłan oddaje kadzielnicę usługującemu mówiąc:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Niech Pan zapali w nas ogień swej miłości i płomień wiecznego ukochania. Amen.

Umycie rąk

Kapłan przechodzi na stronę lekcji i umywa palce rąk odmawiając Ps 26,6-12.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum. Dómine: Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabilia tua. Dómine, diléxi decórem domus tuæ et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vítam meam: In quorum mánibus iniquitátes sunt: dextera eórum repleta est munéribus. Ego autem in innocéntia mea ingrédessus sum: rédime me et miserére mei. Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in

Umywam moje ręce na znak niewinności i obchodzę Twój ołtarz, Panie, by obwieszczać głośno chwałę i rozpowiadać wszystkie Twoje cuda. Panie, miłuję dom, w którym mieszkasz, i miejsce, gdzie przebywa Twoja chwała: Nie dołączaj mej duszy do grzeszników i życia mego do ludzi pragnących krwi, w ich ręku zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa. Ja zaś postępuję nienaganie, wyzwól mnie i zmiłuj się nade mną! Moja stopa stoi na równej drodze, na zgromadzeniach błogosławię Pana. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i

sæcula sæculórum. Amen.

zawsze i na wieki wieków. Amen.

Polecenie ofiar Trójcy Świętej

Kapłan pochylony na środku ołtarza modli się:

Súscipe, sancta Trinitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiόnis, et ascensiόnis Jesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Mariæ simper Vírginis, et beáti Joannis Baptistæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cœlis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Przyjmij, Trójco Święta, tę ofiarę, którą Ci składamy na pamiątkę Męki, Zmartwychwstania i Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, oraz na cześć Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, i tych, których relikwie tutaj się znajdują, i wszystkich Świętych: aby im przyniosła cześć a nam zbawienie, i aby w niebie raczyli orędownać za nami ci, których pamiątkę obchodzimy na ziemi. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Wezwanie do modlitwy i Sekreta

Kapłan całuje ołtarz i zwraca się do wiernych prosząc o skupienie i zjednoczenie z nim w modlitwie.

Ÿ. Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Módlcie się, Bracia, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg Ojciec wszechmogący.

Usługujący wraz z ludem odpowiadają:

Ŕ. Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nominis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę imienia Swojego, ku pożytkowi również naszemu i całego Swego Kościoła świętego.

Kapłan zwrócony do ołtarza dopowiada po cichu:

Amen.

Amen.

Kapłan odmawia po cichu sekretę, w której poleca ofiary Bogu.

SEKRETA – Tekst zmienny, zobacz w Proprium. Do głównej sekrety docho-
dzi niekiedy druga. Ostatnia kończy się głośno:

per omnia sæcula sæculórum.

przez wszystkie wieki wieków.

℞. Amen.

Amen.

II. PRZEISTOCZENIE

Rozpoczyna się najważniejsza część Mszy św. Kapłan rozpoczyna uroczystą modlitwę, która stanowi wstęp do Kanonu Mszy św. Krótki dialog kapłana i wiernych wzywa do zjednoczenia się z modlitwą Kościoła.

Prefacja

℣. Dóminus vobíscum. Wstajemy!

Pan z wami.

℞. Et cum spírítu tuo.

I z duchem twoim.

℣. Sursum corda.

W górę serca.

℞. Habémus ad Dóminum

Wznieśliśmy je ku Panu.

℣. Grátias agámus Dómino Deo
nostro.

Dzięki składajmy Panu, Bogu
naszemu.

℞. Dignum et justum est.

Godne to i sprawiedliwe.

Vere dignum et justum est, æqu-
um et salutáre, nos tibi semper et
ubíque gratis agere: Dómine sanc-
te, Pater omnípotens, ætérne
Deus: ...

Zaprawdę godne to i sprawiedli-
we, słuszne i zbawienne, abyśmy
zawsze i wszędzie Tobie składali
dziękczynienie, Panie, Ojczy-
Święty, wszechmogący, wieczny
Boże...

PREFACJA – Tekst zmienny, ciąg dalszy zobacz niżej lub w Proprium.

¶ W Niedziele w ciągu roku: Prefacja o Trójcy Przenajświętszej.

... Qui cum unigenito Filio tuo et
Spíritu Sancto unus es Deus, unus
es Dominus: non in unius singu-
laritate personæ, sed in unius
Trinitate substantiæ. Quod enim

... Ty z jednorodzonym Synem
Twoim i Duchem Świętym jed-
nym jesteś Bogiem, jednym jesteś
Panem, nie w jedności jednej oso-
by, lecz w jednej istocie Trójcy.

de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut In confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare cotidie, una voce dicentes: Sanctus...

W co bowiem z objawienia Twego wierzymy o Twej chwale, to samo utrzymujemy bez żadnej różnicy o Twoim Synu i o Duchu Świętym. Tak iż wyznając prawdziwe i wiekuiste Bóstwo wielbimy odrębność Osób, jedność w istocie i równość w majestacie. Majestat ten chwałą Aniołowie i Archaniołowie, Cherubini i Serafini, którzy nie przestają wołać codziennie powtarzając jednym głosem: Święty...

¶ **Większość świąt:** Prefacja wspólna.

...per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli coelórúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti jubeas, deprecámur, súpplici confessione dicéntes: Sanctus...

... przez Chrystusa Pana naszego. Przez Niego Twój majestat chwałą Aniołowie, uwielbiają Panowania, z łękiem czczą Potęgi, Niebiosa i Moce niebios oraz błogosławieni Serafini we wspólnej wysławiają radości. Z nimi to, prosimy, dozwól i naszym głosom wołać w pokornym uwielbieniu: Święty...

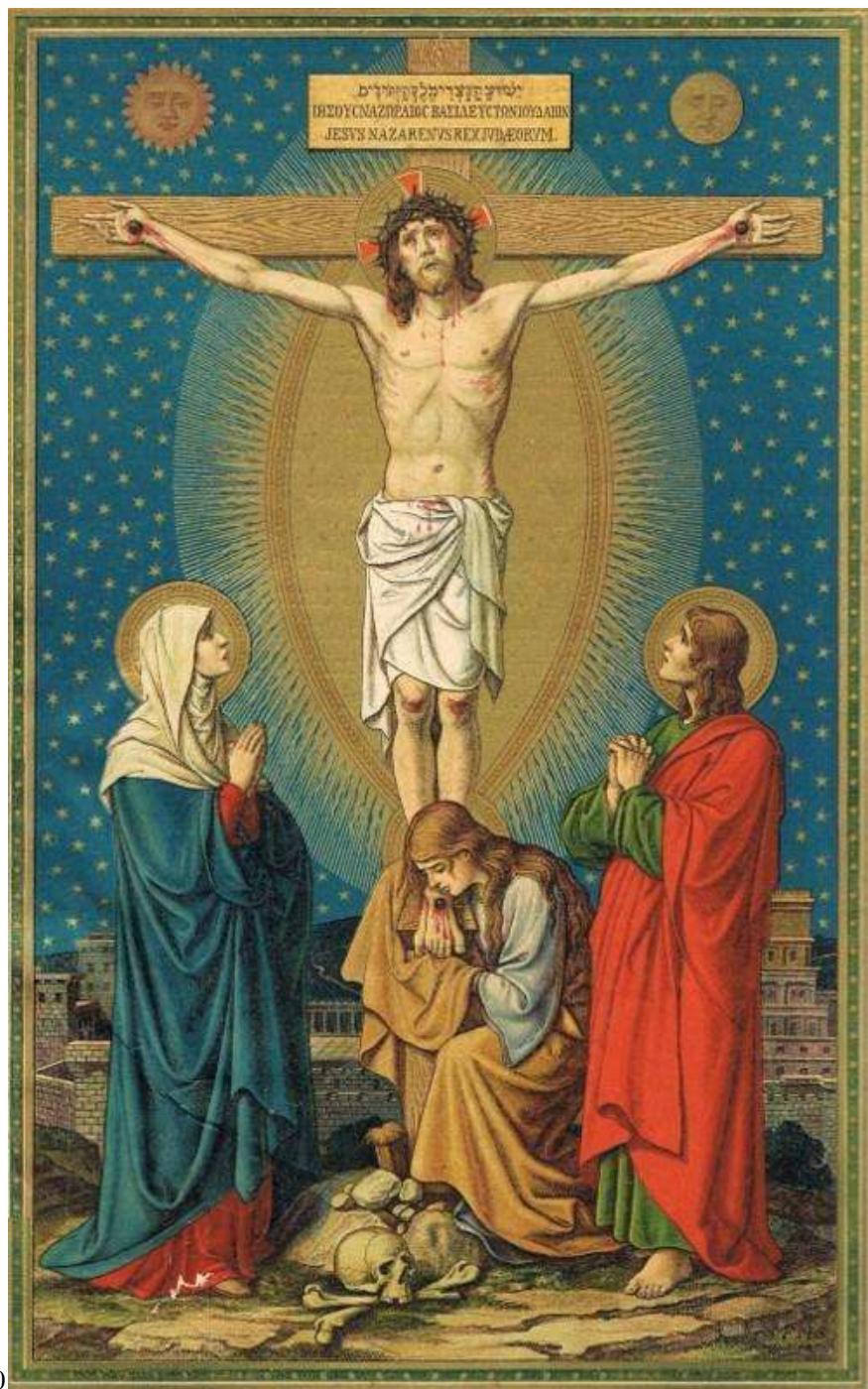
Sanctus

Klekamy!

Kapłan pochyla się i rozpoczyna Sanctus, a ministrant dzwoni trzy razy.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. BeneWdícetus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Święty, Święty, Święty Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości. BłogoWślawiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

KANON MSZY ŚWIĘTEJ

Kapłan rozkładając i składając ręce pochyla się głęboko, całuje ołtarz i rozpoczyna wielką modlitwę kapłańską – Kanon Mszy świętej.

Modlitwa wstawiennicza

Te igitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accepta habeas et benedícas, hæc **O** dona, hæc **O** múnera, hæc **O** sancta sacrificia illibáta, in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro **N.** et Antístite nostro **N.** et ómnibus orthodoxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuarum **N.** et **N.**

Kapłan przerywa na chwilę, aby wspomnieć żywych. Zrób podobnie.

et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se súisque ómnibus: pro redemptione animárum suárum, pro spe salutis et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Ojciec nieskończenie dobry, pokornie Cię błagamy przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, abyś przyjąłi pobłogosławił te **O** dary, te **O** daniny, te **O** święte ofiary nieskalane. Składamy je Tobie przede wszystkim za Twój święty Kościół powszechny, Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, otaczaj opieką i rządź nim na całej ziemi, razem z Twoim sługą, naszym Papieżem **N.** i naszym biskupem **N.** oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą wiary katolickiej i apostolskiej.

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach **N.** i **N.**

i o wszystkich tu zgromadzonych, których wiara i oddanie są Ci znane. Za nich składamy Tobie tę Ofiarę uwielbienia, a także oni ją składają i wznoszą swoje modlitwy ku Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu, za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, aby dostąpić odkupienia dusz swoich i osiągnąć zbawienie.

¶ **Początek poniższej modlitwy jest zmienny w zależności od święta.**

(Communicantes, et memoriis venerantes, in primis gloriosæ semper Virginis Mariæ, Genitricis Dei et Domini nostri Jesu Christi), sed et beati Joseph, ejusdem Virginis Sponsi, et beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Thadæi: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et omnium Sanctorum tuorum; quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuæ muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

(Zjednoczeni z całym Kościołem, ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa), a także świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakuba, Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza Szymona i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana i wszystkich Twoich Świętych. Przez ich zasługi i modlitwy otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prośba o przyjęcie ofiary

Kapłan rozkłada dłonie nad darami ofiarnymi, a ministrant dzwoni.

¶ **Poniższa modlitwa może być rozbudowana w zależności od święta.**

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, (...) quæsumus, Domine, ut placatus accipias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æterna damnatione nos éripi, et in electorum tuorum júbeas grege numerári. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę od nas, sług Twoich i całego ludu Twego. (...) Napełnij nasze życie swoim pokojem zachowaj nas od wiecznego potępienia i dołącz do grona swoich wybranych. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prośba o przeistoczenie

Kapłan błogosławi dary ofiarne mówiąc:

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quáesumus, beneO-
díctam, adscrípOtam, raOtam,
rationábilem, acceptabílemque
fácere dignéris: ut nobis CorO
pus, et SanOguis fiat dilectíssimi
Fílii tui, Dómini nostri Jesu Chri-
sti.

Prosimy Cię, Boże, uświęć tę
Ofiarę pełnią swojego błOgosła-
wieństwa, uczynj ją doskoOnałą i
miłą O sobie, aby się stała dla nas
CiaOłem i Krwią O Twojego umi-
łowanego Syna, naszego Pana
Jezusa Chrystusa.

28. Konsekracja chleba

Kapłan bierze do rąk hostię.

Qui prídie quam paterétur, accépit
panem in sanctas ac venerábiles
manus suas, et elevátis óculis in
coelum ad te Deum, Patrem suum
omnipoténtem, tibi grátias agens,
beneOdixit, fregit, dedítque di-
scípulis suis, dicens:Accípite, et
manducáte ex hoc omnes.

On to w dzień przed męką wziął
chleb w swoje święte i czcigodne
ręce, podniósł oczy ku niebu, do
Ciebie, Boga, swojego Ojca
wszechmogącego, i dzięki Tobie
składając, błogoOśławił, łamał i
rozdawał swoim uczniom, mó-
wiąc: Bierzcie i jedzcie z tego
wszyscy.

Kapłan pochyła się nad hostią.

HOC EST ENIM
CORPUS MEUM.

TO JEST BOWIEM
CIAŁO MOJE.

Gdy kapłan podnosi Ciało Chrystusa, ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

Konsekracja wina

Kapłan bierze do rąk kielich.

Símili modo postquam cœnátum
est, accípiens et hunc præclárum
Cálicem in sanctas ac venerábiles
manus suas: tibi grátiasagens, be-
neOdixit, dedítque discípulis suis,
dicens: Accípite, et bíbite ex eo
omnes.

Podobnie po wieczerzy wziął ten
przesławny kielich w swoje święte
i czcigodne ręce, ponownie dzięki
Tobie składając, błogoOśławił, i
podał swoim uczniom mówiąc:
Bierzcie i pijcie z niego wszyscy.

Kapłan pochyla się nad kielichem i mówi:

HIC EST ENIM
CALIX SANGUINIS MEI,
NOVI ET ÆTÉRNÍ
TESTAMÉNTI:
MYSTÉRIUM FÍDEI:
QUI PRO VOBIS ET PRO
MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSÍONEM
PECCATÓRUM.

Hæc quotiescúmque fecéritis, in
mei memóriam faciétis.

TO JEST BOWIEM
KIELICH KRWI MOJEJ,
NOWEGO I WIECZNEGO
PRZYMIERZA:
TAJEMNICA WIARY:
KTÓRA ZA WAS I ZA
WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSCZENIE
GRZECHÓW.

Ilekróć to czynić będziecie, to
czyńcie na moją pamiątkę.

Gdy kapłan podnosi kielich, ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy Krew Chrystusa.

Anamneza - wspomnienie Tajemnicy odkupienia

Unde et mémoires, Dómine, nos
servi tui, sed et plebs tua sancta,
ejusdem Christi Fílii tui, Dómini
nostri, tam beátæ passiónis, nec
non et ab ínferis resurrectiόνis,
sedet in coelos gloriósæ ascen-
siónis: offérimus præcláræ ma-
jestáti tuæ de tuis donis ac datis,
hóstiam ○ puram, hóstiam ○
sanctam, hóstiam ○ immaculátam,
Panem ○ sanctum vitæ ætérnæ, et
Calicem ○ salutis perpétuæ.

Boże Ojczy, my, Twój słudzy,
oraz lud Twój święty, wspomina-
jąc błogosławioną mękę, zmar-
twychwstanie oraz chwalebne
wniebowstąpienie Twojego Syna,
naszego Pana Jezusa Chrystusa,
składamy Twojemu najwyższemu
majestatowi z otrzymanych od
Ciebie darów Ofiarę ○ czystą,
świętą ○ i doskonałą ○, Chleb ○
święty życia wiecznego i Kielich
○ wiekuistego zbawienia.

Modlitwa o przyjęcie Ofiary bezkrwawej

Supra quæ propítio ac seréno vul-
tu respícere dignéris: et accépta
habére, sicúti accépta habere
dignátus es múnera púeri tui justí
Abel, et sacrificium Patriárchæ

Racz wejrzyć na nie z miłością i
łaskawie przyjąć, podobnie jak
przyjąłeś dary swojego sługi,
sprawiedliwego Abla, i ofiarę na-
szego Patriarchy Abrahama oraz

nostri Abrahæ: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

tę ofiarę, którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan Melchizedek, jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Druga modlitwa wstawiennicza

Kapłan pochyla się głęboko i modli się:

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférrī per manus sancti Angeli tui in sublime altáre tuum, in conspéctu conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut, quotquot ex hac altáris participatióne sacrosánctum Fílii tui CorOpus, et SánOguinem sumpsérīmus, omni benedictióne **W** cœlésti et grátia repleámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, niech Twój święty Anioł zaniesie tę Ofiarę na ołtarz w niebie przed oblicze boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze CiOało i KrewO Twojego Syna, otrzymali obfite błogosławieństwo **W** i łaskę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum **N.** et **N.**, qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmīunt in somno pacis.

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach **N.** i **N.**, którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary i śpią w pokoju.

Kapłan przerywa na chwilę, aby wspomnieć zmarłych. Zrób podobnie.

Ipsī, Dómine, et omnībus in Christo quiescéntibus locum refrigeriī, lucis pacis ut indúlgeas, deprecámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Błagamy Cię, daj tym zmarłym oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie udział w Twojej radości, światłości i pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Kapłan bijąc się w pierś mówi głośno i kontynuuje po cichu:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multítudīne miseratiónum tuárum sperántibus, par-

Również nam, Twoim grzesznym sługom, ufającym w Twoje miłosierdzie, daj udział we współnocie

tem aliquam et societatem donare digneris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánnē, Stéphanō, Matthíā, Bárnabā, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et omnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. Per Christum, Dóminum nostrum.

z Twoimi świętymi Apostołami i Męczennikami: Janem Chrzcicielem, Szczepanem, Maciejem, Barnabą, Ignacym, Aleksandrem, Marcelem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszka, Cecylią, Anastazją i wszystkimi Twoimi Świętymi; prosimy Cię, dopuść nas do ich grona nie z powodu naszych zasług, lecz dzięki Twojemu przebaczeniu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Zakończenie Kanonu

Kapłan czyni znaki krzyża nad Ciałem i Krwią Chrystusa.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctiOficas, viviOficas, beneOdicis et præstas nobis.

przez którego, Boże, wszystkie te dobra ustawicznie stwarzasz, uświęOcasz, ożyOwiasz, błogoOślawisz i nam ich udzielasz.

Kapłan czyni Ciałem Crystusa pięć razy znak krzyża nad Krwią najdroższą, po czym dokonuje małego podniesienia:

Per ipOsum, et cum ipOso, et in ipOso, est tibi Deo Patri O omnipotenti, in unitate Spíritus O Sancti, omnís honor, et glória.

Przez niego O, z nim O, i w nim O, Tobie Boże O Ojcie wszechmogący, w jedności Ducha O Świętego, wszelka cześć i chwała.

Ministrant dzwoni. Kapłan dopowiada głośno:

Ÿ. Per omnia sæcula sæculórum.

Przez wszystkie wieki wieków.

Ř. Amen.

Amen.

III. KOMUNIA ŚWIĘTA

Ojcie nasz - Modlitwa Pańska

Kapłan śpiewa lub odmawia Modlitwę Pańską. Lud dopowiada ostatnie wezwanie.

Ÿ. Orémus. ***Wstajemy!***

Præcëptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debítóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióne.

Ř. Sed líbera nos a malo.

Kapłan dopowiada po cichu:

Amen.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab omnibus malis, prætéritis, præsentibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Módlmy się.

Wezwani zbawiennym nakazem i oświeceni pouczeniem Bożym ośmielamy się mówić:

Ojcze nasz, któryś jest w niebie: święć się Imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódz nas na pokuszenie.

Ale nas zbaw ode złego.

Amen.

Wybaw nas, Panie, od zła przeszłego, terażniejszego i przyszłego, a za przyczyną Najświętszej i chwalebnej zawsze Dziewicy Bogarodzicy Maryi, świętych Apostołów Twoich Piotra i Pawła oraz Andrzeja i wszystkich Świętych, obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy byli zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg.

Lamanie postaci chleba i modlitwy o pokój

Kapłan trzyma nad kielichem cząstkę Ciała Pańskiego.

V. per omnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Pax O Dómini sit O semper vobis O cum.

R. Et cum spírítu tuo.

przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

Pokój O Pański niech O zawsze będzie z O wami.

I z duchem twoim.

Kapłan wpuszcza małą cząstkę Hostii do kielicha, mówiąc po cichu:

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostril Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérrnam. Amen.

To sakramentalne połączenie Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, które będziemy przyjmować, niech nam pomoże osiągnąć życie wieczne. Amen.

Kłęczymy!

Pochyleni odmawiamy z kapłanem lub śpiewamy trzykrotnie bijąc się w pierś:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

¶ **W Mszach żałobnych zamiast miserere nobis mówi się dona eis requiem. Za trzecim razem dodaje się sempiternam. Opuszcza się bicie w piersi.**

Modlitwy przed Komunią

Kapłan głęboko pochylony odmawia trzy modlitwy.

¶ **Pierwszą z nich opuszcza się w Mszach żałobnych:**

(Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum

(Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim Apostołom: Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swo-

voluntátem tuam pacificáre et co-
adunáre dignéris: Qui vivis et reg-
nas Deus per ómnia sæcula sæcu-
lórum. Amen.)

Dómine Jesu Christe, Fili Dei
vivi, qui ex voluntáte Patris, coo-
peránte Spírítu Sancto, per mor-
tem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum
Corpus et Sánguinem tuum ab
omnibus iniquitátibus meis, et
univérsis malis: et fac me tuis
semper inhærére mandátis, et a te
numquam separári permítas: Qui
cum eódem Deo Patre et Spírítu
Sancto vivis et regnas Deus in
sæcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine
Jesu Christe, quod ego indignus
súmere præsumo, non mihi
provéniat in iudícium et condem-
nationem: sed pro tua pietáte pro-
sit mihi ad tutaméntum mentis et
córporis, et ad medélam perci-
piéndam: Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitáte Spírítus Sanc-
ti Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. Amen.

jego Kościoła i zgodnie z Twoją
wolą napełniaj go pokojem i do-
prowadź do pełnej jedności. Który
żyjesz i królujesz, Bóg przez
wszystkie wieki wieków. Amen.)

Panie Jezu Chryste, Synu Boga
Żywego, Ty z woli Ojca, za
współdziałaniem Ducha Świętego,
przez swoją śmierć dałeś życie
światu, wybaw mnie przez naj-
świętsze Ciało i Krew Twoją od
wszystkich nieprawości moich i
od wszelkiego zła; spraw także,
abym zawsze zachowywał Twoje
przykazania i nie dozwól mi nigdy
odłączyć się od Ciebie. Który z
tymże Bogiem Ojcem i Duchem
Świętym żyjesz i królujesz, Bóg
na wszystkie wieki wieków.
Amen.

Panie Jezu Chryste, niech przyję-
cie Ciała i Krwi Twojej, którego
ja niegodny chce dokonać, nie
ściągnie na mnie wyroku potępie-
nia, lecz dzięki Twemu miłosier-
dziu niech mnie chroni oraz sku-
tecznie leczy moją duszę i ciało.
Który żyjesz i królujesz z Bogiem
Ojcem w jedności Ducha Święte-
go Bóg, przez wszystkie wieki
wieków. Amen.

Komunia kapłana

Kapłan przyklęka, bierze do rąk Ciało Chrystusa i mówi:

Panem cœlestem accipiam, et no-
men Dómini invocábo.

Przyjmę chleb z nieba i wzywać
będę imienia Pańskiego.

Kapłan trzymając Hostię uderza się w pierś i mówi. Ministrant dzwoni.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. (trzykrotnie)

Panie, nie jestem godzien, abys wszedł do przybytku mego, ale rzeknij tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan czyniąc Hostią znak krzyża, mówi:

Corpus Dómini nostril Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérrnam. Amen.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Kapłan spożywa Ciało Pańskie.

Po krótkiej adoracji w milczeniu kapłan odkrywa kielich, trzymając go w rękach odmawia słowa Ps 116,12-13:

Quid retríbuiam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípíam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Cóż oddam Panu za wszystko, co mi wyświadczył? Podniosę kielich zbawienia i wezwę imienia Pańskiego. Z uwielbieniem, wezwę Pana i będę wybawiony od moich nieprzyjaciół.

Kapłan czyniąc Krwią Pańską znak krzyża, mówi:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérrnam. Amen.

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Kapłan pije Krew Pańską.

Trzecie Confiteor

Przed samą Komunią ludu, jeden z usługujących głośno rozpoczyna Confiteor (zob. str. 7-8).

Komunia wiernych

Kapłan ukazuje ludowi Ciało Chrystusa i mówi:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

Oto Baranek Boży: oto który gładzi grzechy świata.

Bij się w piersi i mów wraz z usługującymi i kapłanem:

Ř. Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea. (trzykrotnie)

Panie, nie jestem godzien, abys wszedł do przybytku mego, ale rzeknij tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Komunię św. przyjmujemy klęcząco i na język. Podając Komunię św. kapłan mówi:

Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy Twojej na żywot wieczny. Amen.

Po rozdaniu Komunii św. kapłan powraca do ołtarza i umieszcza naczynie z Ciałem Chrystusa (cyborium) w tabernakulum.

Dziękczynienie i puryfikacja – oczyszczenie kielicha

Po Komunii ministrant bierze ampułki i nalewa wina do kielicha. Kapłan modli się:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de munere temporáli fiat nobis remédium sempitérnium.

Cośmy ustami spożyli, daj, Panie, czystą przyjąć duszą, a ten dar doczesny niech się nam stanie lekarstwem na wieczność.

Ministrant polewa palce kapłana winem i wodą. Kapłan modli się:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

Ciało Twoje, Panie, które spożyłem, i Krew, którą przyjąłem, niech przylgnie do wnętrza mego, i spraw, by nie pozostała we mnie zmaza grzechowa, posilił mnie bowiem czysty i święty Sakrament: Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Kapłan wyciera kielich i przykrywa go welonem. Usługujący przynosi Mszal.

Antyfona na Komunię

Kapłan przechodzi na stronę Lekcji i odczytuje modlitwę Komuniijną:

KOMMUNIO – Tekst zmienny, zobacz w Proprium.

Modlitwa po Komunii

✠. Dóminus vobíscum. <i>Wstajemy!</i>	Pan z wami.
✠. Et cum spírítu tuo.	I z duchem twoim.
✠. Orémus.	Módlmy się.

POSTKOMMUNIO – Tekst zmienny, zobacz w Proprium. Do głównej modlitwy dochodzi niekiedy druga. Każda kończy się słowami:

per omnia sǎcula sǎculórum.	przez wszystkie wieki wieków.
✠. Amen.	Amen.

ZAKOŃCZENIE

Po skończonych modlitwach kapłan wraca na środek ołtarza, całuje go i zwracając się do wiernych, mówi:

✠. Dominus vobiscum.	Pan z wami.
✠. Et cum spírítu tuo.	I z duchem twoim.
✠. Ite, missa est.	Idźcie, ofiara spełniona.

¶ **Lub jeżeli następuje jakaś procesja:**

✠. Benedicámus Dómino.	Błogosławmy Panu.
✠. Deo gratias.	Bogu niech będą dzięki.

¶ **We Mszach żałobnych dodaje się:**

✠. Requiescant in pace.	Niech odpoczywają w pokoju.
✠. Amen.	Amen.

Ostatnia modlitwa

Kłękamy!

Pochylając się nad ołtarzem, kapłan modli się:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, ob-séquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrificium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Chri-	Trójco Przenajświętsza, przyjmij z upodobaniem hołd swego sługi i spraw, niech ta ofiara, którą ja niegodny złożyłem przed obliczem Twego majestatu, Tobie będzie miła, mnie zaś i wszystkim, za których ją ofiarowałem,
--	--

stum, Dóminus nostrum. Amen.

niech przez miłosierdzie Twoje zjedna przebaczenie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Kapłan całuje ołtarz, odwraca się i błogosławi wiernych.

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, **W** et Spíritus Sanctus.

Ř. Amen.

Niech was błogosławi wszechmogący Bóg, Ojciec, Syn **W** i Duch Święty.

Amen.

Ostatnia Ewangelia

Kapłan przechodzi na stronę Ewangelii. Czyni znak krzyża najpierw na ołtarzu, potem na swym czole, ustach i sercu. Czyta prolog Ewangelii wg. św. Jana (J 1,1-14).

¶ Ostatnią Ewangelię opuszcza się, gdy po Mszy następuje jakaś procesja.

Ÿ. Dóminus vobíscum. **Wstajemy!**

Ř. Et cum spírítu tuo.

○ Initium sancti Evangéllii secúndum Joánnem.

Ř. Glória tibi, Dómine.

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmíne, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret

Pan z wami.

I z duchem twoim.

○ Początek świętej Ewangelii według Jana.

Chwała Tobie Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko się przez Nie stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemnościach świeci i ciemności jej nie ogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, a Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby świadczyć o światłości, aby przez niego wszyscy uwierzyli. Nie był on światłością, ale miał świadectwo dać o światłości. Była

de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hómínem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. **Tu się przykleka:** **Et Verbum caro factum est**, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritatis.

R. Deo grátias.

światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat był przez Niego stworzony i świat Go nie poznał. Przyszedł do swej własności, a swoi Go nie przyjęli. A wszystkim, którzy Go przyjęli i uwierzyli w imię Jego, dał moc, aby się stali synami Bożymi, którzy nie z krwi ani z żądz ciała, ani też z woli ludzkiej, ale z Boga się narodzili. **A Słowo stało się ciałem** i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.

Bogu dzięki.

MODLITWY PO RECYTOWANEJ MSZY ŚW.

Ustanowione przez papieża Leona XIII.

Po recytowanej Mszy św. kapłan odmawia z wiernymi poniższe modlitwy. Zaleca się wiernym samodzielne odmawianie tych modlitw także po Mszach św. śpiewanych.

Kłęczmy!

Pozdrowienie Anielskie

Trzy razy:

Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

Zdrowaś Maryjo...

Antyfona Maryjna

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nóstra, salve. Ad te clamámus éxsules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

Ŕ. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ÿ. Oremus. Deus refugium nostrum et virtus, populum ad te clamantem propitius respice; et intercedente gloriosa et immaculata Virgine Dei Genitrice Maria, cum beato Josepho eius Sponso, ac beatis Apostolis tuis Petro et Paulo, et omnibus Sanctis, quas pro conversione peccatorum, pro libertate et exaltatione sanctæ Matris Ecclesiæ, preces effundimus, misericors et benignus exaudi. Per eundem Christum, Dominum nostrum.

Ŕ. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziei nasza, witaj! Do Ciebie wołamy, wygnańcy, synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy, jęcząc i płacząc na tym łez padole. Przeto, Orędowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

Módl się za nami święta Boża Rodzicielko.

Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Boże, ucieczko nasza i mocy, wejrzyj łaskawie na lud Twój do Ciebie wołający i za przyczyną chwalebnej i niepokalanej Dziewicy i Matki Bożej Maryi, z świętym Jej Oblubieńcem Józefem, z świętymi Apostołami Twoimi Piotrem i Pawłem, oraz wszystkimi Świętymi, wysłuchaj miłościwie i łaskawie prośby nasze, które za nawrócenie grzeszników, za wolność i wywyższenie świętej Matki Kościoła naszego do Ciebie zanosimy. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

Modlitwa do św. Michała Archanioła

Sancte Michaël Archángle,
defénde nos in prælio, contra
nequítiam et insídias diaboli esto
præsídium. Imperet illi Deus, súp-
plices deprecámur: tuque, Prin-
ceps militiæ cæléstis, sátanam
aliósque spíritus malignos, qui ad
perditiónem animárum per-
vagántur in mundo, divina virtúte,
in inférnum detrúde.

℞. Amen.

Święty Michale Archaniele, broń
nas w walce. Przeciw niegodziwo-
ści i zasadzkom złego ducha bądź
nam obroną. Niech go Bóg po-
gromi, pokornie prosimy. A Ty,
Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe, które na
zgubę dusz krążą po świecie, mo-
cą Bożą strąć do piekła.

Amen.

Wezwanie do Najśw. Serca Pana Jezusa (dodane przez św. Piusa X)

Trzy razy:

Ÿ. Cor Jesu sacratíssimum.

℞. Miserére nobis.

Najświętsze Serce Jezusa.

Zmiłuj się nad nami.

Prosimy o pozostawienie
książeczek w kościele.